

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou ve věci

žalobce: **M. R.**
zastoupený Mgr. Pavlem Pěnkavou, advokátem
FMP advokátní kancelář v.o.s.
sídlem Místecká 329/258, 720 00 Ostrava - Hrabová

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě ze dne 8. 8. 2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2016, o nároku na invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Pavla Pěnkavy se **určuje částkou 9 438,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pod zákonem stanovenou hranici 35 %.
2. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a žádal posouzení zdravotního stavu s přihlédnutím k aktuálnímu zdravotnímu stavu mimo parametry vyhlášky a současně požádal o ustanovení právního zástupce.
3. Soud ustanovil žalobci usnesením ze dne 7. 9. 2016 čj. 20 Ad 42/2016-7 advokáta Mgr. Pavla Pěnkavu, který doplnil ve stanovené lhůtě žalobu tak, že vytkl nesprávné odborné posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce. Zdůraznil, že žalobce byl uznán osobou zdravotně nezpůsobilou a ještě v rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2010 byl pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanoven v míře 40% a nyní jen v míře 20%. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV. Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobce, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů a posudkem PK MPSV ze dne 20. 6. 2018. Účastníci řízení u jednání soudu setrvali na svých procesních stanoviscích, když žalobce dále nesprávnost posouzení zdravotního stavu spatřoval v tom, že z důvodu zachování biologické léčby neuvádí u odborných lékařů všechny zdravotní potíže a individuálnost jeho zdravotního stavu by měla být posouzena mimo kritéria vyhlášky o posuzování invalidity.
6. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedení dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobce podával v minulosti opakovaně žádosti o invalidní důchod, naposledy dne 18. 2. 2016. K této žádosti lékař Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Ostravě dne 27. 4. 2016 posoudil zdravotní stav jako dlouhodobě nepříznivý s posudkovým hodnocením dle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 20%, kdy za rozhodující onemocnění stanovil plurisegmentální vertebrogenní algický syndrom, aktuálně v popředí lumboischialgie pravostranné s iritací v autodermatomu L4 s poruchou dynamiky LS páteře. Dále v posudku uvedl, že posuzovaný byl od 12. 10. 2006 uznán částečně invalidním, od 1. 1. 2010 invalidita I. stupně, od 6. 2. 2012 není invalidní v žádném stupni, jde o nyní opakovanou žádost, naposledy posouzeno v 11/2015, kdy neuznán invalidním v žádném stupni, což potvrzeno i při námitkovém řízení v 1/2016. Rozhodnutím ze dne 17. května 2016 byla žádost o invalidní důchod zamítnuta s odvoláním na uvedený posudek

OSSZ v Ostravě. V námitkovém řízení posudkový lékař ČSSZ dne 7. 7. 2016 posoudil zdravotní stav shodně dle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1 písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti od 20%. Dále soud z obsahu dávkového spisu vzal za prokázané, že žalobce by dne 12. 11. 2009 lékařem OSSZ Šumperk uznán částečně invalidním od 12. 10. 2006, s posudkovým hodnocením dle kapitoly X, odd. F, pol. 2 písm. c) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. s poklesem schopnost soustavné výdělečné činnosti o 40% z důvodu zdravotního stavu způsobeného onemocněním páteře při nálezů listhesy a významného zúžení páteřního kanálu v bederní oblasti s indikací k operativnímu řešení, když bez radikálního řešení nelze očekávat zlepšení stavu.

7. Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobce a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) s pracovištěm v Ostravě; PK MPSV je k podání posudku pro soudní řízení povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

8. Z posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 23. 11. 2017 soud zjistil, že PK MPSV se usnesla na posudkovém závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval míry nejméně 35%, neboť dosahoval pouze 20% s posudkovým hodnocením dle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. PK MPSV vycházela z rozsáhlé zdravotnické dokumentace, zejména neurologických nálezů. U žalobce bylo prokázáno plurisegmentální vertebrogenní algický syndrom, - aktuálně v popředí pravostranný lumbosakrální syndrom L4-L5 při anterolistéze L4-L5, dále pseudoneurastenický syndrom, snížení ostrosti zrakové, korekce brýlemi, vředová choroba gastroduodena v remisi a stav po fraktuře bérce vlevo. Tento zdravotní stav byl vyhodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující příčina s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní činnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí je zdravotní postižení uvedeno v kapitole XIII, odd. E, pol. 1b, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20% - což je horní procentní hranice z rozpětí 10-20%. Nejsou splněny kritéria pro hodnocení dle položky 1c), nebo 1d). Jedná se o více postižení úseků páteře s omezením pohyblivosti, sval. dysbalance s občasnými projevy kořenového dráždění. Nejsou přítomné svalové atrofie, poškození nervu, neurogenní močový měchýř nebo parézy končetin. Nejedná se tudíž ani o invaliditu I. stupně. Zdravotní stav se vyvíjel a stabilizoval na stávající funkční úrovni. Posudková komise MPSV vyhodnotila lékařské nálezy uplatněné v průběhu řízení, konstatuje, že tyto nálezy nepotvrzují zhoršení zdravotního stavu. Z posudkově medicínského hlediska není při zjištěném zdravotním stavu důvod měnit míru poklesu pracovní schopnosti v rámci posudku LPS OSSZ ani LPS ČSSZ. Na základě takto provedeného přezkumu PK MPSV dospěla k závěru, že oba posudkové závěry lze potvrdit. Žalobce je schopen pracovního zařazení mimo dlouhou chůzi, stání, sezení, ne trvale v chladu vlhku. Má zachovanou pracovní schopnosti s využitím svých znalostí a zkušeností, s menšími nároky na tělesné a fyzické schopnosti. Žalobce je schopen rekvalifikace.

9. Vzhledem k námitkám žalobce u jednání si soud vyžádal srovnávací posudek u PK MPSV v Brně. Tento posudkový orgán ve svém posudku ze dne 27. 6. 2018 dospěl shodně s posudkovou komisí MPSV v Ostravě k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Jedná se o bolestivý syndrom páteře s lehkým funkčním postižením, postižením jednoho úseku páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu. U žalobce se nejedná o středně těžké funkční postižení více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, bez poškození nervu, bez symptomatol. neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zařízení. Nejedná se ani o těžké funkční poškození s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů. Nálezy předložené k námitkovému řízení, žalobě a PK MPSV ČR Ostrava a Brno potvrzují výše uvedené zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení zdravotního stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Ostatní onemocnění uvedena v dg. souhrnu nesnižují výkonnost organismu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E), položka 1 písmeno b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1.1.2010. PK MPSV Brno stanoví míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20%. Samotné postižení páteře odpovídá položce shora uvedené, a bylo by hodnoceno na dolní hranici daného procentního pásma. Horní hranice byla zvolena s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pro zvýšení ve smyslu § 3 odst. 1 nebo 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 PK MPSV Brno neshledala jiné závažné důvody. Tento posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti.

10. V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 12. 7. 2016 nebyl invalidní. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a

duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

11. Krajský soud opakuje, že posudkové komise MPSV v souzené věci jsou příslušné k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudky těchto komisí považuje soud za stěžejní důkaz. Obě posudkové komise podaly posudky v řádném složení, stanovené v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisích vedle posudkového lékaře byl vždy další odborný lékař z oboru neurologie. Oba posudky byly vypracovány s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudkové komise vyhodnotily míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zcela shodně a shodně i s posudkovými lékaři v předcházejícím správním řízení dle kapitoly XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položky 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének), písm. b) s lehkým funkčním postižením dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Dle uvedeného pro toto zdravotní postižení je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 až 20%. PK MPSV ve shodě 20 procentní pokles dále nenavýšily dle § 3 cit. vyhlášky, neboť další onemocnění nejsou funkčně závažná. Jak již výše uvedeno, posudkové komise byly řádně odborně obsazeny, a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici těchto posudkových orgánů. Závěr posudků koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudkové komise odkázaly. Posudkové komise hodnotily zdravotní stav žalobce na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádaly, které byly předloženy i v průběhu řízení a také se ve svém posudku vypořádaly s námitkami žalobce uvedenými v žalobě. Posudkové orgány musí při určování poklesu pracovní schopnosti vycházet ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření (§ 39 odst. 4 zdp). Vzhledem k délce řízení měly obě posudkové komise k dispozici i odborné lékařské nálezy vyhotovené po vydání napadeného rozhodnutí, které při hodnocení zdravotního stavu vzaly v úvahu.

12. Přestože u jednání soudu byla žalobcem zpochybněna přesvědčivost posudků obou posudkových komisí, soud žalobci nepřisvědčil, neboť oba posudky soud považuje za úplné, logické a přesvědčivé. Soud je nezpochybnil ani k tvrzení, že se komise nevypořádaly s námitkou ohledně odlišného hodnocení míry poklesu pracovní činnosti oproti minulosti, když tento pokles je hodnocen nyní jen v míře 20% a v minulosti v míře 40%. V první řadě soud zdůrazňuje, že předmětem tohoto řízení nebylo posouzení zákonnosti rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu či jeho snížení, neboť v tomto případě by muselo být součástí posudku i odůvodnění negativní změny. Soud přezkoumával rozhodnutí o zamítnutí žádosti, proto nebylo nutno, aby posudkový orgán odůvodňoval odlišné stanovení míry poklesu pracovní činnosti oproti posouzení v r. 2009 lékařem OSSZ. Zdravotní stav podléhá změnám a v tomto řízení byl hodnocen zdravotní stav k datu 12. 7. 2016. Vzhledem k tomu, že soud nezpochybnil závěry obou PK MPSV, nevyhověl návrhu na vypracování znaleckého posudku.

13. Jelikož žalobce k datu 12. 7. 2016 nenaplňoval zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu alespoň prvního stupně, byla-li míra poklesu jeho pracovní schopnosti stanovena 20%, žalovaná, zamítla-li žádost o invalidní důchod, nijak nepochybila. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

14. Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný a žalovaná nemá na jejich náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

15. Vzhledem k tomu, že žalobci byl ustanoven zástupce z řad advokátů, který účtoval odměnu a náklady řízení, přiznal soud Mgr. Pavlu Pěnkavovi odměnu v celkové výši 9 438 Kč. Dle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) činí tarifní hodnota řízení částku 5 000 Kč. Z této částky byla dle § 7 bod 3. AT vypočtena odměna za jeden úkon právní služby ve výši 1 000 Kč. Ustanovenému zástupci pak byla přiznána odměna za šest úkonů právní služby v podobě přípravy a převzetí právního zastoupení včetně porady dle § 11 odst. 1 písm. b) AT, následně dalších dvou porad s žalobcem ve dnech 21. 9. 2016 a 21. 2. 2017, doplnění správní žaloby ze dne 11. 10. 2016 dle § 11 odst. 1 písm. d) AT a účast na jednání před soudem dne 31. 1. a 1. 8. 2018 dle § 11 odst. 1 písm. g) AT v celkové částce **6 000 Kč**. Ustanovenému zástupci byla dále přiznána náhrada hotových výdajů ve výši šesti režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 AT, tj. **1 800 Kč**. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce soudu osvědčil, že je plátcem DPH, byla částka 7 800 navýšena o daň z přidané hodnoty v sazbě 21%, tj. o částku **1 638 Kč**. Ustanovenému zástupci tedy byla celkem přiznána částka 9 438 Kč, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě stanovené v odstavci III. výroku tohoto rozsudku. Dle ustanovení § 35 odst. 9 s.ř.s. hotové výdaje ustanovenému zástupci a odměnu za zastupování platí stát.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 1. 8. 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně

